

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1174/2005

z dnia 18 lipca 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 128/2005⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem tymczasowym”), Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, tj. podwozi i mechanizmów hydraulicznych, objętych kodami CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (2) Należy przypomnieć, że dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od 1 kwietnia 2003 r. do 31 marca 2004 r. (zwany dalej „OD”). Badanie tendencji istotnych dla przeprowadzenia analizy szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2000 r. do końca OD (zwany dalej „okresem badanym”).

B. DALSZA PROCEDURA

- (3) Po nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), niektóre strony objęte postępowaniem przedłożyły uwagi na piśmie. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono także wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (4) Komisja prowadziła dalsze działania mające na celu pozyskiwanie i weryfikację informacji uznanych za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Po nałożeniu środków tymczasowych przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w obiektach importerów Jungheinrich AG w Niemczech i TVH Handling Equipment N.V. w Belgii.
- (5) Wszystkie strony objęte postępowaniem zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych z tytułu cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano czas po ogłoszeniu powyższych informacji, w którym mogły przedstawić związane z nimi uwagi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 25 z 28.1.2005, str. 16.

- (6) Uwagi w formie pisemnej i ustnej złożone przez strony uwzględniono i, w odpowiednich przypadkach, ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (7) Produktem objętym postępowaniem są wózki jezdniowe ręczne (paletowe), bez napędu własnego, używane do obsługi i podawania materiałów normalnie umieszczanych na paletach, oraz ich zasadnicze części, tzn. podwozie i mechanizmy hydrauliczne, pochodzące z ChRL (zwane dalej „produktem objętym postępowaniem”), normalnie zgłaszane w ramach kodów CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00.
- (8) Niektóre zainteresowane strony powtórzyły swoje uwagi, o których mowa w motywie (11) rozporządzenia tymczasowego, odnośnie do włączenia podwozi i mechanizmów hydraulicznych w zakres produktu objętego postępowaniem jednakże bez dostarczenia dodatkowych informacji czy uzasadnienia. Do tych uwag ustosunkowano się już w motywach 12 do 14 rozporządzenia tymczasowego. Strony objęte postępowaniem nie wniosły żadnych dodatkowych uwag do tych części rozporządzenia tymczasowego.
- (9) Argumentowały one ponadto że: a) podwozia i mechanizmy hydrauliczne, z jednej strony, i wózki jezdniowe ręczne (paletowe), z drugiej, to różne produkty, i że w przypadku podwozi i mechanizmów hydraulicznych nie przeprowadzono żadnej oceny dumpingu i szkody i w związku z tym nie można na te części nałożyć cła antydumpingowego; b) włączenie do postępowania tych części z pominięciem procedury opisanej w art. 13 rozporządzenia podstawowego spowodowałoby bezzasadne ukaranie wspólnotowych firm składających wózki jezdniowe ręczne (paletowe) we Wspólnocie oraz c) podwozia i mechanizmy hydrauliczne są sprowadzane do Wspólnoty również jako części zamienne i nałożenie cła na te części byłoby niesłusznym ukaraniem użytkowników takich elementów.
- (10) Co się tyczy argumentu, że podwozia i mechanizmy hydrauliczne to inne produkty niż wózki jezdniowe ręczne (paletowe), i że w przypadku tych produktów nie przeprowadzono oceny dumpingu i szkody, zwraca się uwagę, że dla celów niniejszego dochodzenia, z przyczyn wymienionych w motywie 10 rozporządzenia tymczasowego, wszystkie rodzaje wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części uznaje się za ten sam produkt, tzn. wszystkie rodzaje mają te same podstawowe cechy fizyczne i zastosowania. Nie dostarczono żadnego przekonującego dowodu podważającego powyższe ustalenia. Co się tyczy argumentu, że nie przeprowadzono wyliczenia dumpingu i szkody w odniesieniu do podwozi i mechanizmów hydraulicznych, przypomina się, że te zasadnicze części wchodzą w zakres definicji produktu objętego postępowaniem, w stosunku do którego należycie stwierdzono występowanie dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego. W szczególności w odniesieniu do dumpingu, stwierdzono, że przywóz podwozi i mechanizmów hydraulicznych w okresie objętym dochodzeniem był zbyt mały ilościowo by można go było uznać za reprezentatywny. W konsekwencji uznano za właściwe by określić margines dumpingu produktu objętego postępowaniem na podstawie wózków jezdniowych ręcznych (paletowych), w odniesieniu do których dostępne były reprezentatywne i wiarygodne dane.
- (11) Co się tyczy argumentu, że włączenie zasadniczych części mogło nastąpić jedynie poprzez zastosowanie przepisów art. 13 rozporządzenia podstawowego w celu uniknięcia nieuzasadnionych kłopotów dla firm składających wózki jezdniowe ręczne (paletowe) we Wspólnocie, stwierdza się, że art. 13 nie ma znaczenia przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem. Zamiast tego, art. 13 rozporządzenia podstawowego odnosi się do różnych praktyk obejścia, łącznie z montażem części niewchodzących w zakres definicji produktu objętego postępowaniem, co stanowi kwestię niemającą zastosowania do niniejszej sprawy. A zatem ten argument nie może być przyjęty.
- (12) W odniesieniu do argumentu, że podwozia i mechanizmy hydrauliczne są przywożone również w celach serwisowych i że nałożenie cła na podwozia i mechanizmy hydrauliczne w sposób nieuzasadniony karałoby bieżących użytkowników, zauważa się, że w trakcie dochodzenia żaden użytkownik nie wniósł skargi, że jakiegokolwiek środki mogłyby mieć taki skutek. Ponadto zauważa się, że wielkość przywozu podwozi i mechanizmów hydraulicznych z ChRL w OD jest nieznaczna w porównaniu z wielkością przywozu chińskich wózków jezdniowych ręcznych (paletowych). W związku z tym wpływ środków antydumpingowych na serwisowanie starych wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) byłby nieznaczny lub żaden i w związku z tym ten argument nie może być przyjęty.
- (13) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się wnioski dotyczące definicji produktu objętego postępowaniem przedstawione w motywach 10 do 15 rozporządzenia tymczasowego.

2. Produkt podobny

- (14) Wobec braku uwag, niniejszym potwierdza się wnioski dotyczące definicji produktu podobnego przedstawione w motywach 16 do 18 rozporządzenia tymczasowego.

D. DUMPING

1. Status gospodarki rynkowej

- (15) Po nałożeniu środków tymczasowych, trzech współpracujący producenci eksportujący stwierdzili, że powinni byli oni otrzymać status gospodarki rynkowej. Dwaj z nich powtórzyli po prostu argumenty, które przedstawili wcześniej, i na które Komisja udzieliła już odpowiedzi (w motywach 19 do 34 rozporządzenia tymczasowego).
- (16) Przypomina się, że w przypadku jednego z dwóch producentów eksportujących, mianowicie firmy, która jest złożona z dwóch spółek powiązanych, w toku dochodzenia ustalono, iż wartość pewnych aktywów zaksięgowanych na konta jednej z tych spółek była znacząco wyższa od rzeczywistej ceny ich zakupu. Uznano to za naruszenie następujących zasad Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (MSR): MSR 1 (Obiektywna prezentacja sprawozdań finansowych) oraz MSR 16 (rzeczowe aktywa trwałe). Ponadto ustalono, że druga spółka naruszała zasady MSR 21 (rejestracja początkowego ujęcia transakcji walutowych) oraz MSR 32 (instrumenty finansowe: ujawnienie i prezentacja). Ponadto audytorzy spółek nie ustosunkowali się do tych kwestii w sprawozdaniach finansowych, co dowodzi, że kontrole prowadzone były niezgodnie z MSR. Nie dostarczono żadnych nowych dowodów, które mogłyby zmienić powyższe ustalenia, dlatego niniejszym potwierdza się, że dany producent eksportujący nie spełnia wymagań drugiego kryterium określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (17) W przypadku innego producenta eksportującego, w toku dochodzenia ustalono, że w dokumentacji księgowej firmy nieprawidłowo zaksięgowano umorzenia kredytowe, co znacząco wpłynęło na wynik finansowy firmy. Uznano to za naruszenie zasad MSR 1 (Obiektywna prezentacja sprawozdań finansowych). Ponadto firma zmieniła metodę księgowania odpisów na należności nieściągalne, jednak nie zastosowała tej zmiany z mocą wsteczną, co także znacząco wpłynęło na wynik finansowy firmy. To zdarzenie uznano za naruszenie zasad MSR 8 (zmiana zasad rachunkowości). Audytor zwrócił uwagę, że zmiana metody księgowania rezerw na należności jest niespójna nawet z chińskimi standardami rachunkowości, natomiast nic nie wspomniał o problemie z kredytami. Nie dostarczono żadnych dowodów, które mogłyby zmienić powyższe ustalenia, dlatego niniejszym potwierdza się, że wspomniany producent eksportujący nie spełnia wymagań drugiego kryterium określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (18) Trzeci producent eksportujący, Zhejiang Noblelift Equipment Joint Stock Co. Ltd, który po nałożeniu tymczasowych środków nadal wnioskował o przyznanie statusu gospodarki rynkowej, przedstawił dowody, że stosowana przez niego metoda rejestrowania początkowego ujęcia transakcji walutowych nie wpłynęła na wynik finansowy jego firmy, aczkolwiek w pewnych przypadkach nie była zgodna z zasadami MSR 21. Nie stwierdzono innych niezgodności z zasadami MSR w dokumentacji księgowej firmy. W tych okolicznościach uznano za zasadną rewizję wniosków dotyczących zgodności tego producenta eksportującego z drugim kryterium określonym w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji przyznanie mu statusu gospodarki rynkowej. Co się tyczy pozostałych kwestii, niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 19 do 34 rozporządzenia tymczasowego.
- (19) Zwraca się uwagę, że po nałożeniu środków tymczasowych, niewspółpracujący chiński producent eksportujący oraz powiązany z nim importer we Wspólnocie przedstawili pewne uwagi dotyczące tymczasowych ustaleń i wnioskowali o przyznanie statusu gospodarki rynkowej, lub w przypadku nieotrzymania go – o przyznanie indywidualnego traktowania. Firmy te poinformowano, że niewspółpracujący producenci eksportujący, tj. tacy, którzy nie ujawnili się, nie przedstawili swoich opinii na piśmie oraz nie przesłali informacji w wyznaczonym terminie, zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 7, art. 5 ust. 10, art. 9 ust. 5 i art. 18 ust. 1 nie mogą ubiegać się o status gospodarki rynkowej lub indywidualne traktowanie.

2. Traktowanie indywidualne

- (20) Wobec braku uwag, niniejszym potwierdza się wnioski dotyczące traktowania indywidualnego przedstawione w motywach 35 do 37 rozporządzenia tymczasowego.

3. Wartość normalna

3.1. Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano statusu gospodarki rynkowej

- (21) Tymczasowo, do celów ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano statusu gospodarki rynkowej, jako analogiczne państwo trzecie o gospodarce rynkowej wybrano Kanadę. Po nałożeniu tymczasowych środków, dwaj producenci eksportujący i jeden importer powtórzyli swoje argumenty przeciwko takiemu wyborowi (określone w motywie 41 rozporządzenia tymczasowego). Nie przedstawili oni jednak żadnych dodatkowych możliwych do sprawdzenia dowodów na poparcie swoich argumentów.
- (22) Twierdzili oni ponadto, że wybór Kanady jako analogicznego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej jest niewłaściwy, ponieważ kanadyjscy producenci wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) ponoszą znacznie wyższe koszty niż ich chińscy odpowiednicy, zwłaszcza w odniesieniu do kosztów pracy. W tej kwestii jeden producent eksportujący wnioskował o dodatkową korektę z tytułu różnic w kosztach produkcji między kosztami ponoszonymi przez niego w ChRL a kosztami produkcji w Kanadzie, natomiast inny producent eksportujący twierdził, że już wprowadzone bardzo wysokie korekty oznaczają, że wózki jezdniowe ręczne (paletowe) produkowane w Chinach i w Kanadzie są nieporównywalne.
- (23) W tej kwestii przypomina się, że w toku dochodzenia ustalono, iż Kanada posiada konkurencyjny i reprezentatywny rynek wózków jezdniowych ręcznych (paletowych), że metody produkcji i urządzenia produkcyjne stosowane przez chińskich i kanadyjskich producentów są podobne oraz, że na podstawie kryteriów ustalonych dla tego dochodzenia (określonych w motywach 40, 43 i 44 rozporządzenia tymczasowego) chińskie i kanadyjskie wózki jezdniowe ręczne (paletowe) są porównywalne. Ponadto w dochodzeniu ustalono, że produkcja wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) nie wymaga wykorzystania znacznej liczby pracowników (koszt pracy w Kanadzie wynosi mniej niż 15 % całkowitego kosztu produkcji) a zatem różnice w koszcie pracy w Kanadzie i ChRL nie wpłyną znacząco na całkowity koszt produkcji. W związku z tym nie można uznać argumentu, że ze względu na różnice kosztów, w szczególności kosztów pracy, Kanada nie jest odpowiednim krajem analogicznym.
- (24) Jeżeli chodzi o argument, że producenci kanadyjscy wytwarzają wózki jezdniowe ręczne (paletowe) po znacznie wyższych kosztach niż ich chińscy odpowiednicy i że w związku z tym należy dokonać korekty do wartości normalnej w oparciu o różnice kosztów między Kanadą a kosztami ponoszonymi w ChRL, należy zwrócić uwagę, że nie zaakceptowano informacji o kosztach produkcji pochodzącej od producenta eksportującego, który wniósł ten argument, ponieważ nie uwzględniono jego wniosku o przyznanie statusu gospodarki rynkowej. Znacząco podważa argument o porównaniu kosztów. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić.
- (25) Jeżeli chodzi o argument, że już zastosowana znaczna korekta oznacza, iż kanadyjskie i chińskie wózki jezdniowe ręczne (paletowe) są nieporównywalne, zwraca się uwagę, że rodzaje produktów, które należy porównać zostały wybrane na podstawie kryteriów uznanych za zasadne przez przemysł objęty postępowaniem. Porównań rodzajów produktów dokonano na podstawie pewnych podstawowych właściwości technicznych stosowanych przez wszystkich operatorów na rynku i nie przedstawiono jakiegokolwiek dowodu na to, że ta metoda porównania jest niewłaściwa (patrz: motyw 43 rozporządzenia tymczasowego). W związku z tym argument ten nie może być przyjęty.
- (26) Wobec braku innych uwag dotyczących ustalania wartości normalnej w kraju analogicznym, niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 38 do 48 rozporządzenia tymczasowego.

3.2. Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym przyznano statusu gospodarki rynkowej

- (27) Z uwagi na przyznanie statusu gospodarki rynkowej jednemu producentowi eksportującemu (patrz: motyw 18 powyżej), wartość normalną ustalono w sposób opisany poniżej zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego.

3.2.1. Całkowita reprezentatywność sprzedaży krajowej

- (28) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja najpierw zbadała, czy sprzedaż krajowa wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) odbiorcom niezależnym była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość tej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży tego produktu wywożonego do Wspólnoty. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku producenta eksportującego objętego postępowaniem.

3.2.2. Reprezentatywność określonego rodzaju produktu

- (29) Następnie zbadano, czy sprzedaż krajową rodzajów produktów porównywalnych z rodzajami produktów eksportowanych można uznać za reprezentatywną. W tym celu najpierw określono porównywalne rodzaje sprzedawane na rynku krajowym. W toku dochodzenia uznano, że rodzaje wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) sprzedawanych na rynku krajowym są identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty, o ile charakteryzują się one takim samym udźwigiem, materiałem, z którego zbudowane jest podwozie, rozmiarem wideł, rodzajem mechanizmów hydraulicznych i rodzajem kół.
- (30) Sprzedaż krajową danego rodzaju produktu uznano za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu klientom niezależnym w okresie objętym dochodzeniem odpowiadała 5 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty porównywalnego rodzaju produktu. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku niektórych wywożonych rodzajów produktów.

3.2.3. Test zwykłego obrotu handlowego

- (31) W pierwszej kolejności zbadano, czy sprzedaż krajową wyżej opisanych rodzajów produktów przez producenta eksportującego można było uznać za realizowaną w zwykłym obrocie handlowym, w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W tym celu ustalono odsetek sprzedaży krajowej odbiorcom niezależnym każdego rodzaju wywożonego produktu, niesprzedawanego ze stratą na rynku krajowym w OD:
- a) w przypadku tych rodzajów produktów, gdzie ponad 80 % wielkości sprzedaży krajowej realizowane jest po cenach nie niższych od kosztów jednostkowych, a średnia ważona ceny sprzedaży była równa lub wyższa od średniej ważonej kosztu produkcji, wartość normalna dla danego typu produktu została obliczona jako średnia ważona wszystkich krajowych cen sprzedaży dla danego typu produktu w OD, uiszczonych lub należnych odbiorcom niezależnym, niezależnie od tego, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie;
 - b) w przypadku tych rodzajów produktów, gdzie nie mniej niż 10 % i nie więcej niż 80 % wielkości sprzedaży krajowej realizowane jest po cenach nie niższych od kosztów jednostkowych, wartość normalna dla danego rodzaju produktu obliczono jako średnia ważona jedynie tych cen sprzedaży krajowej, które były równe lub wyższe od kosztów jednostkowych danego rodzaju produktu;
 - c) w przypadku tych rodzajów produktów, gdzie mniej niż 10 % wielkości sprzedaży krajowej realizowane jest po cenach nie niższych od kosztów jednostkowych, uznano, iż sprzedaż ta nie była realizowana w zwykłym obrocie handlowym i przyjęto wartość normalną konstruowaną.

3.2.4. Wartość normalna obliczana na podstawie faktycznych cen sprzedaży na rynku wewnętrznym

- (33) W przypadku gdy spełnione zostały wymagania określone w motywach 30 i 31 oraz w motywie 32 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, wartość normalną dla odpowiednich rodzajów produktów ustalono w oparciu o faktyczne ceny uiszczone lub należne, przez klientów niezależnych na rynku krajowym w kraju wywozu w OD, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.2.5. Wartość normalna oparta na wartości konstruowanej

- (34) W przypadku rodzajów produktów spełniających warunki określone w motywie 32 lit. c) powyżej oraz rodzajów produktów, których wielkość sprzedaży na rynku krajowym nie była reprezentatywna w rozumieniu motywu 30 powyżej, konieczne było skonstruowanie wartości normalnej.
- (35) W celu skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, do kosztu produkcji dodano poniesione koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne oraz średni ważony zysk uzyskany przez rozpatrywanego producenta eksportującego ze sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym w OD.

4. Cena eksportowa

- (36) Po nałożeniu środków tymczasowych nie przedstawiono żadnych uwag dotyczących ustalenia ceny eksportowej w przypadku sprzedaży bezpośredniej niezależnym klientom we Wspólnocie. W związku z powyższym potwierdza się ustalenia opisane w motywie 49 rozporządzenia tymczasowego dotyczące ustalenia ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (37) W przypadku dwóch producentów eksportujących, cenę wywozu skonstruowano tymczasowo dla realizowanej przez nich sprzedaży importerom, z którymi łączyły ich porozumienia wyrównawcze, zgodne z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego (określone w motywie 49 rozporządzenia tymczasowego).
- (38) Jeden z producentów eksportujących i jego importer, dla których zastosowano konstruowane ceny eksportowe twierdzili, że zależność pomiędzy nimi nie uzasadnia konieczności konstruowania cen eksportowych, oraz że podstawą ustalania cen wywozu powinny być rzeczywiste ceny płacone przez importera producentowi eksportującemu. Jednakże dochodzenie wykazało, że na te ceny eksportowe wpływ miało porozumienie pomiędzy stronami ustalające, że pewne koszty rozwoju produktu powinny być ponoszone przez importera. W związku z tym, średnie ceny eksportowe stosowane wobec importera były znacząco wyższe od cen stosowanych wobec innych niezależnych klientów we Wspólnocie. W związku z tym, ceny stosowane przez producenta eksportującego wobec importera nie zostały przyjęte jako podstawa określenia cen eksportowych. Ponadto przed zakończeniem OD, producent eksportujący i importer zostali stowarzyszeni. Zazwyczaj w tych okolicznościach ceny eksportowe zostałyby skonstruowane w oparciu o ceny odsprzedaży stosowane wobec niezależnych nabywców we Wspólnocie. Jednakże w tym przypadku liczba transakcji odsprzedaży dokonanych w OD była bardzo mała i rzeczywiste ceny transakcyjne nie były dostarczane przez importera w odpowiednim czasie i nie było możliwości sprawdzenia ich. W tych okolicznościach, sprzedaż ta nie była brana pod uwagę przy ostatecznym wyliczaniu cen eksportowych.
- (39) W rzeczywistości wspomniany producent eksportujący realizował znaczną ilość sprzedaży bezpośredniej klientom niezależnym we Wspólnocie, co zostało wykorzystane do ustalenia ceny eksportowej (patrz: motyw 36 niniejszego rozporządzenia).
- (40) Drugi producent eksportujący, dla którego skonstruowano niektóre ceny eksportowe oraz importer objęty postępowaniem przedstawili uwagi dotyczące tymczasowych ustaleń i twierdzili, że nie istnieją żadne ustalenia ani porozumienia między nimi w rozumieniu definicji stowarzyszenia lub porozumienia wyrównawczego określonych w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz art. 2 ust. 3 WTO ADA. W związku z tym konstruowanie cen eksportowych na podstawie cen odsprzedaży stosowanych przez importera wobec klientów niezależnych jest nieprawidłowe.
- (41) Ten argument nie został przyjęty ze względu na to, że informacje przedstawione przez eksportera i importera były niezgodne. Podczas wizyty weryfikacyjnej w obiektach producenta eksportującego, kontrolerzy zostali poinformowani, że przyczyną, dla której ceny eksportowe obowiązujące między stronami są znacznie wyższe od normalnych, jest specjalne uzgodnienie lub umowa między producentem eksportującym a importerem. Ponadto we wszystkich fakturach dotyczących tego rodzaju wywozu znajdowało się odesłanie do tego uzgodnienia. Producent eksportujący zaprzeczył jakoby istniało porozumienie pisemne, natomiast wyjaśnił, że importer objęty postępowaniem był przygotowany na płacenie takich wyższych cen w zamian za uzyskanie i zachowanie wyłączności na sprzedaż pewnych produktów producenta eksportującego na niektórych rynkach. Importer także zaprzeczył istnieniu jakiegokolwiek szczególnej zależności i podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyjaśnił, że ceny płacone producentowi eksportującemu są wyższe ze względu na wysoką jakość produktów. To twierdzenie nie zostało poparte żadnymi dowodami, a nawet stało w sprzeczności z ustaleniami poczynionymi podczas dochodzenia. Uznaje się, że w tych okolicznościach ceny eksportowe były nierealne i należy dokonać ich korekty, czy to ze względu na istnienie jakiejś formy porozumienia wyrównawczego w świetle art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego czy też z powodu różnic we właściwościach fizycznych odzwierciedlających domniemaną wyższą jakość produktów w świetle art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Wobec braku innych informacji, ceny eksportowe skonstruowano tak, jak opisano to w motywie 49 rozporządzenia podstawowego.

- (42) Ten sam producent eksportujący i importer twierdzili również, że obliczenia skonstruowanych cen eksportowych były nieprawidłowe, ponieważ marża zysku wykorzystana w obliczeniach była znacznie wyższa niż marże zysku zastosowane w tym samym celu w innych, wcześniejszych przypadkach i w związku z tym zastosowana obecnie marża zysku nie miała uzasadnienia. W tej kwestii zwraca się uwagę, że każdy przypadek jest rozpatrywany indywidualnie i ustaleń jednego dochodzenia nie można w sposób bezpośredni przenieść na inne dochodzenia. W tym przypadku marża zysku, jaką zastosowano do obliczeń była średnią ważoną rzeczywistego zysku netto ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem zgłoszona w trakcie dochodzenia przez jedenastu niepowiązanych importerów. Nie przedstawiono żadnego dowodu, który podważyłby te ustalenia. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić.
- (43) Jednakże zwraca się uwagę, że po wizycie weryfikacyjnej w obiektach importera objętego postępowaniem, obliczenia skonstruowanych cen eksportowych zrewidowano o konieczną korektę uwzględniającą niektóre ceny odsprzedaży oraz koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne poniesione przez importera.

5. Porównanie

- (44) Po nałożeniu środków tymczasowych jeden producent eksportujący wnioskował o dostosowanie niektórych cen eksportowych z tytułu różnic w poziomach obrotu pomiędzy bezpośrednią sprzedażą eksportową do Wspólnoty a sprzedażą na wywóz do Wspólnoty za pośrednictwem handlowców z ChRL, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit d) pkt i) rozporządzenia podstawowego. Producent ten twierdził, że sprzedaż na wywóz za pośrednictwem firm chińskich obejmuje dalszą sprzedaż podmiotom trzecim, która normalnie nie jest konieczna w przypadku bezpośredniego wywozu do Wspólnoty. W tej kwestii zwraca się uwagę, że wyżej wymieniony artykuł rozporządzenia podstawowego stanowi, iż można dokonać dostosowania z tytułu różnic w poziomach obrotu w przypadkach, gdzie udowodniono istnienie spójnych i wyraźnych różnic w funkcjach i cenach sprzedawcy w odniesieniu do różnych poziomów obrotów handlowych na rynku krajowym państwa wywozu. W tym przypadku producent eksportujący twierdził i próbował udowodnić konieczność dokonania dostosowania poprzez odniesienie do okoliczności realizowanej przez niego sprzedaży na wywóz a nie sprzedaży krajowej. Nie są to wystarczające podstawy do wnioskowania o korektę poziomu obrotów handlowych. Ponadto w dochodzeniu ustalono, że cały wywóz producenta eksportującego objętego postępowaniem jak również sprzedaż krajowa w kraju analogicznym odbywały się z uwzględnieniem pośredników handlowych, zatem nie istniała różnica w poziomie obrotów handlowych pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną.

6. Marginesy dumpingu

- (45) Przy obliczeniach marginesu dumpingu dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących (patrz: motyw 53 rozporządzenia tymczasowego) producent eksportujący, któremu przyznano status gospodarki rynkowej, nie był już brany pod uwagę. Niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 52 do 53 rozporządzenia tymczasowego, co do których nie wniesiono żadnych innych uwag. Jednakże dla producenta eksportującego, któremu przyznano status gospodarki rynkowej, margines dumpingu ustalono porównując średnią ważoną wartość normalną dla każdego rodzaju wywożonego do Wspólnoty, określonego w motywach 28 do 35 niniejszego rozporządzenia, ze średnią ważoną ceną eksportową rodzaju produktu odpowiadającego rozpatrywanemu produktowi, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego. Ostateczne marginesy dumpingu, ustalone z uwzględnieniem wyżej opisanych dostosowań i wyrażone jako wielkość procentowa ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wynoszą:

Ningbo Liftstar Material Transport Equipment Factory	32,2 %
Ningbo Ruyi Joint Stock Co. Ltd	28,5 %
Ningbo Tailong Machinery Co. Ltd	39,9 %
Zhejiang Noblelift Equipment Joint Stock Co. Ltd	7,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	46,7 %

E. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

1. Produkcja wspólnotowa

- (46) Wobec braku uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące produkcji wspólnotowej przedstawione w motywach 55 do 56 rozporządzenia tymczasowego.

2. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (47) Wobec braku uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące definicji przemysłu wspólnotowego przedstawione w motywie 57 rozporządzenia tymczasowego.

F. SZKODA

1. Konsumpcja we Wspólnocie

- (48) Wobec braku uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące konsumpcji we Wspólnocie przedstawione w motywach 58 do 59 rozporządzenia tymczasowego.

2. Przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) z ChRL do Wspólnoty

- (49) Wobec braku uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące przywozu chińskich wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) do Wspólnoty przedstawione w motywach 60 do 64 rozporządzenia tymczasowego.

3. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (50) Po nałożeniu tymczasowych środków, jeden producent eksportujący zakwestionował istnienie szkodliwej sytuacji dla przemysłu wspólnotowego, wskazując, że: w badanym okresie wzrosły moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego, wzrostu zapasów po 2001 r. nie można uznawać za oznakę szkody, lecz za oznakę poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego, cena sprzedaży wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) stosowana przez producentów wspólnotowych oraz ich udział w rynku w 2003 r. oraz w OD nie zmieniała się, rentowność przemysłu wspólnotowego w latach 2000–2001 wzrosła, wielkość nakładów przemysłu wspólnotowego wzrosła ponad dwukrotnie wskazując, że przemysł ten nie miał żadnych problemów z pozyskiwaniem kapitału oraz stabilność płac należy postrzegać jako czynnik pozytywny.
- (51) Jeżeli chodzi o argument, że moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wzrosły i że nie jest to objaw poniesionej szkody, należy zauważyć, że podczas gdy ogólny wzrost mocy produkcyjnych w badanym okresie wyniósł 3 %, to pomiędzy 2002 r. a OD spadł on o prawie 2 %. W rzeczywistości moce produkcyjne wzrosły jedynie w okresie, w którym dokonywano inwestycji, tj. w latach 2001 i 2002. Tego postępu nie można uznać za dowód braku istnienia szkody dla przemysłu wspólnotowego, w szczególności, że w tym samym okresie konsumpcja wzrosła o 17 %.
- (52) Jeżeli chodzi o argument, że wzrostu zapasów po 2001 r. nie można traktować jako oznaki szkody, lecz jako oznakę poprawy w przemyśle wspólnotowym, należy zwrócić uwagę, że oprócz wyjaśnienia przedstawionego w motywie 67 rozporządzenia tymczasowego, tłumaczącego dlaczego tego czynnika nie można uznać za szczególnie użyteczny wskaźnik sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego, należy także przypomnieć, że w badanym okresie całkowity wzrost wielkości zapasów wyniósł 14 %. To, że w 2001 r. osiągnięto poziom szczytowy nie zmienia ustalenia, że zapasy mogły przynajmniej przyczynić się do powstania szkody w przemyśle wspólnotowym.
- (53) Jeżeli chodzi o argument, że cena sprzedaży oraz udział w rynku wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) sprzedawanych przez producentów wspólnotowych nie zmieniły się w 2003 r. i w OD, należy zauważyć, że OD obejmuje 9 miesięcy roku 2003. Należy zauważyć, że analiza szkody obejmuje okres kilkunastu lat i że zarówno udział w rynku jak i ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego znacząco zmniejszyły się w badanym okresie. Ustalenie to nie zostało podważone.
- (54) Jeżeli chodzi o argument, że wzrost rentowności przemysłu wspólnotowego w latach 2000–2001 nie jest objawem poniesionej szkody, zwraca się uwagę, że rentowność wzrosła nieznacznie z 0,28 % w 2000 r. do 0,51 % w 2001 r. a następnie stale spadała, by w OD osiągnąć – 2,31 %. Jest to jednoznaczny wskaźnik poniesionej szkody.

- (55) Jeżeli chodzi o argument, że poziom inwestycji w przemyśle wspólnotowym wzrósł ponad dwukrotnie i w związku z tym nie było problemu z pozyskiwaniem kapitału, przypomina się, że, jak wyjaśniono w motywie 76 rozporządzenia tymczasowego, w latach 2001–2002 zostały poniesione poważne nakłady inwestycyjne w związku z wymianą zużytych urządzeń produkcyjnych, konieczną dla zachowania konkurencyjności przemysłu wspólnotowego. Pomiedzy 2002 r. a OD nakłady inwestycyjne spadły o 40 %, a towarzyszyło im pogorszenie rentowności, a to wskazywało na problemy z pozyskiwaniem kapitału. Ponownie, jest to jednoznaczny wskaźnik poniesionej szkody.
- (56) Jeżeli chodzi o argument, że stabilność płac należy postrzegać jako pozytywny wskaźnik, należy zauważyć, że czynnik ten powinno się analizować w kontekście rozwoju płac i zatrudnienia. Szkodę dla przemysłu widać wyraźnie w redukcji liczby pracowników. To, że producenci wspólnotowi, ze względu na nieuczciwą konkurencję, nie mogli zwiększyć płac stosownie do inflacji w badanym okresie należy uznać za czynnik negatywny.
- (57) W związku z powyższym należy odrzucić argumenty danego producenta eksportującego omówione w motywach 50 do 56 niniejszego rozporządzenia.
- (58) Niektórzy importerzy twierdzili, że przemysł wspólnotowy oferował wózki jezdniowe ręczne (paletowe) po znacznie niższych cenach niż wózki jezdniowe ręczne (paletowe) sprowadzane z ChRL, zatem nie mógł ponosić szkody. Tego argumentu nie potwierdza fakt, że stwierdzono znaczne podcięcie cenowe, przekraczające 55 % (patrz: motyw 64 rozporządzenia tymczasowego), a zatem argument ten nie może być przyjęty.
- (59) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego przedstawione w motywach 65 do 84 rozporządzenia tymczasowego.

4. Wniosek w sprawie szkody

- (60) Podsumowując, co stwierdzono już w rozporządzeniu tymczasowym, wszystkie odnośne wskaźniki szkody kształtowały się w sposób niekorzystny. Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące ustalenia szkody przedstawione w motywach 85 do 87 rozporządzenia tymczasowego.

G. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wstęp

- (61) Wobec braku innych uwag do wstępu dotyczącego związku przyczynowego, niniejszym potwierdza się stwierdzenia zawarte w motywie 88 rozporządzenia tymczasowego.

2. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (62) Jeden producent eksportujący i niektórzy importerzy postawili zarzut, że zastosowanie danych Eurostatu dotyczących przywozu jest nieodpowiednie w kontekście ustalania wielkości przywozu oraz udziału w rynku produktu objętego postępowaniem, ponieważ ten produkt nie posiada osobnego kodu w klasyfikacji CN. Utrzymywali oni, że pozostałe produkty są również objęte dwoma rozpartycznymi kodami CN, z których jeden dotyczy produktu kompletnego, a drugi jego części, w związku z czym dane Eurostatu nie pokazują dokładnego obrazu skutków przywozów po cenach dumpingowych. Zwraca się uwagę, że nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że jakiegokolwiek znaczne ilości innych produktów, które wykorzystano do ustalenia wielkości przywozów po cenach dumpingowych, mogły zostać sklasyfikowane za pomocą kodu CN 8427 90 00, który dotyczy kompletnego produktu. W rzeczywistości te same strony objęte postępowaniem wykorzystywały dane Eurostatu dotyczące przywozu produktów o tym samym kodzie CN do poparcia swojego wniosku dotyczącego tendencji w przywozie wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) z innych krajów trzecich. Uznaje się również, że zważywszy na wąską definicję tego kodu CN, większość produktów wwożonych na teren Wspólnoty i objętych tym kodem, to przywozy produktu objętego postępowaniem. Jeżeli chodzi o inny kod CN 8431 20 00, obejmujący części przeznaczone do stosowania wyłącznie lub głównie w sprzęcie objętym kodem rozpoczynającym się od cyfr 8427, to zwraca się uwagę, że przywozy objęte tym kodem uwzględnione w danych Eurostatu są niewielkie i nie uwzględniono ich przy ustalaniu wielkości i udziału w rynku przywozu produktu objętego postępowaniem. W związku z tym ten argument nie może być przyjęty.

- (63) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące wpływu przywozu po cenach dumpingowych przedstawione w motywach 89 do 91 rozporządzenia tymczasowego.

3. Wpływ innych czynników

- a) *Wyniki osiągnięte w wywozie przez przemysł wspólnotowy*
- (64) Po nałożeniu tymczasowych środków, jeden producent wspólnotowy zakwestionował ocenę wyników osiągniętych w wywozie przez przemysł wspólnotowy. Ustalono, że sprzedaż na wywóz od 2000 r. do OD spadła o niemal 50 %, co miało znaczący wpływ na wyniki przemysłu wspólnotowego. Należy zauważyć, że nawet jeśli wielkość wywozu zmalała jako wartość bezwzględna, to i tak stanowiła ona zaledwie 11 % całkowitej wielkości sprzedaży realizowanej przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie. Ponadto mimo że w okresie objętym dochodzeniem sprzedaż we Wspólnocie przynosiła straty, to wywóz nadal przynosił pewne zyski. A zatem spadku wielkości wywozu nie można uznać za czynnik powodujący znaczną szkodę dla przemysłu wspólnotowego. W związku z tym ten argument należy odrzucić i potwierdzić ustalenia przedstawione w motywach 92 do 93 rozporządzenia tymczasowego.
- b) *Inwestycje przemysłu wspólnotowego*
- (65) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące inwestycji przemysłu wspólnotowego przedstawione w motywie 94 rozporządzenia tymczasowego.
- c) *Przywóz z innych krajów trzecich*
- (66) Dwaj producenci eksportujący oraz niektórzy importerzy twierdzili, że wbrew ustaleniom przedstawionym w motywie 95 rozporządzenia tymczasowego, kraje inne niż ChRL, w szczególności Brazylia i Indie, wykorzystały silną pozycję EUR do znacznego zwiększenia wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym. Biorąc pod uwagę, że przywozy z krajów trzecich, takich jak Brazylia i Indie, stanowią zaledwie około 1 % przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL, ich wpływ na przyczynowość, jeśli w ogóle istnieje, można uznać za nieistotny. W związku z tym wniosek ten powinien zostać odrzucony.
- (67) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące przywozu z innych krajów trzecich przedstawione w motywach 95 do 96 rozporządzenia tymczasowego.
- d) *Kurs wymiany EUR do dolara amerykańskiego*
- (68) Jeden producent eksportujący i niektórzy importerzy twierdzili, że pewien udział w ustalonym podcinaniu cen należy przypisać słabości kursu dolara amerykańskiego w stosunku do EUR, a nie cenom towarów przywożonych po cenach dumpingowych. Jednakże strony te nie przedstawiły żadnych dowodów prezentujących wielkość przywozu z ChRL fakturowanych w dolarach amerykańskich, które umożliwiłyby dokonanie całościowej oceny ewentualnego wpływu kursu wymiany walut na ceny. W każdym przypadku, nawet jeżeli wszystkie przywozy z ChRL byłyby dokonywane w dolarach amerykańskich, a założenia tego nie potwierdzają ustalenia dochodzenia, ceny przywozu produktu objętego postępowaniem powinny były spaść o 25 %, (spadek wartości dolara amerykańskiego w stosunku do EUR) a nie o 34 %, tak jak to rzeczywiście miało miejsce w badanym okresie. Wreszcie, należy zauważyć, że z wyjątkiem dwóch odosobnionych przypadków, dotyczących bardzo małych wielkości przywozu, całkowite przywozy ze wszystkich pozostałych krajów, z wyjątkiem ChRL, które także doświadczyły korzyści w związku z umocnieniem się EUR, spadły. Wskazuje to na to, że wahania kursu walut nie mogły stanowić istotnej przyczyny zwiększenia przywozów po cenach dumpingowych z ChRL. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić i potwierdzić ustalenia przedstawione w motywie 98 rozporządzenia tymczasowego.
- e) *Polityka sprzedaży*
- (69) Jeden producent eksportujący i niektórzy importerzy przywołali ponownie argument, że firmy składające skargę to duże przedsiębiorstwa działające aktywnie w sektorze urządzeń do obsługi i podawania materiałów, dla których wózki jezdniowe ręczne (paletowe) to jedynie akcesoria stosowane często jako narzędzia sprzedaży większych i droższych produktów. Wobec braku nowych dowodów, niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 99 do 100 rozporządzenia tymczasowego i wnioski odrzuca.

- f) *Błędy strategiczne popełnione przez producentów z WE, takie jak wytwarzanie produktów niskiej jakości oraz produkcja części własnych*
- (70) Jeden producent eksportujący powtórzył argument, że producenci wspólnotowi są sami odpowiedzialni za poniesione straty, gdyż skoncentrowali się na wytwarzaniu produktów niskiej jakości i outsourcingu produkcji części. Nie przedstawiono jednak nowych dowodów potwierdzających to twierdzenie. Zwraca się uwagę, że argument ten został już zbadany i wyczerpująco opisany w motywach 101 do 103 rozporządzenia tymczasowego i niniejszym wyjaśnienie to zostaje podtrzymane.

4. Wniosek dotyczący związku przyczynowego

- (71) Wobec braku innych uwag, które mogłyby zmienić ustalenia tymczasowe, niniejszym potwierdza się wnioski dotyczące związku przyczynowego przedstawione w motywach 104 i 105 rozporządzenia tymczasowego.

H. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi ogólne

- (72) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się uwagi ogólne na temat interesu Wspólnoty przedstawione w motywie 106 rozporządzenia tymczasowego.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (73) Po nałożeniu środków tymczasowych, jeden importer twierdził, że uprzednio zamknięte zakłady produkcyjne we Wspólnocie nie zostaną ponownie otwarte, tym samym nie dając nowych możliwości zatrudnienia, ze względu na nałożenie środków antydumpingowych. Jednakże argument ten nie został poparty żadnymi dowodami. Nawet jeśli nie doszłoby do ponownego otwarcia zamkniętych fabryk, należy zauważyć, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego w OD wyniosło zaledwie 46 %. Wskazuje to wyraźnie na to, że przemysł wspólnotowy miałby potencjał zwiększenia produkcji i sprzedaży, gdyby na rynku wspólnotowym panowały warunki zdrowej konkurencji. W związku z tym argument ten należy odrzucić.
- (74) Jeden producent eksportujący i niektórzy importerzy twierdzili, że działalność przemysłu wspólnotowego dotycząca wózków jezdniowych ręcznych (paletowych), a w szczególności kwestii zatrudnienia, jest nieznaczna w porównaniu z jej całkowitą działalnością, i że w związku z tym ma on ograniczony interes w nałożeniu środków antydumpingowych na przywóz tych produktów w porównaniu z pozostałymi podmiotami gospodarczymi działającymi na rynku. Przede wszystkim przypomina się, że producenci eksportujący nie mają podstaw do wnoszenia żądań dotyczących badania interesu przemysłu wspólnotowego. To samo tyczy się interesu dostawców, firm handlowych i użytkowników, który omówiony został poniżej. Pomimo to wniesione argumenty zostały zbadane. W tej kwestii przypomina się, że przemysł wspólnotowy w OD zatrudniał przy wózkach jezdniowych ręcznych (paletowych) 434 osoby, podczas gdy na przykład współpracujący importerzy zatrudniali około 74 pracowników. Ponadto zwraca się uwagę, że działalność niektórych producentów wspólnotowych opiera się niemal wyłącznie na produkcji i sprzedaży wózków jezdniowych (ręcznych) paletowych. W związku z tym nie można przyjąć tego argumentu.

- (75) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące interesu przemysłu wspólnotowego przedstawione w motywach 107 do 109 rozporządzenia tymczasowego.

3. Interes dostawców wspólnotowych

- (76) Jeden producent eksportujący twierdził, że brak jakiegokolwiek reprezentacji ze strony dostawców wspólnotowych świadczy o tym, iż przywozy z ChRL nie wpłynęły negatywnie na działalność tych podmiotów. Tego twierdzenia nie można zaakceptować. Przemysł wspólnotowy polega na dostawcach wspólnotowych, jeśli chodzi o dostawę niektórych części i nierozsądne jest zakładanie, że dumping nie wywiera żadnych negatywnych skutków na prowadzoną przez nich działalność. Kolejne zamknięcia fabryk we Wspólnocie mogłyby jeszcze pogorszyć ich pozycję. Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące interesu dostawców wspólnotowych przedstawione w motywie 110 rozporządzenia tymczasowego.

4. Interes niepowiązanych importerów/podmiotów gospodarczych

- (77) Jeden producent eksportujący twierdził, że w trakcie dochodzenia zignorowano interes drobnych importerów, którzy w dużej mierze koncentrują swoją działalność na wózkach jezdniowych ręcznych (paletowych). Należy zauważyć, że wnioski od importerów, którzy ujawnili się w przewidzianym terminie i przedstawili wystarczające informacje, zostały w pełni uwzględnione w niniejszym dochodzeniu. Część współpracujących niepowiązanych importerów to firmy zatrudniające dwóch lub trzech pracowników. Ponadto zwraca się uwagę, że współpracujący importerzy zgłaszali bardzo dobrą rentowność prowadzonej przez nich działalności związanej z wózkami jezdniowymi ręcznymi (paletowymi) (zysk netto w wysokości do 50 % obrotu). Zasadne zatem jest uznanie, że nałożenie środków antidumpingowych będzie mieć stosunkowo mały wpływ na prowadzoną przez nich działalność. W związku z tym ten argument trzeba odrzucić i potwierdzić ustalenia przedstawione w motywach 111 do 114 rozporządzenia tymczasowego.

5. Interes użytkowników

- (78) Dwaj producenci eksportujący i niektórzy importerzy twierdzili, że wzrost cen chińskich wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) po nałożeniu środków wywiera natychmiastowy i nieproporcjonalny wpływ na działalność setek tysięcy sklepów, magazynów i fabryk we Wspólnocie korzystających z wózków jezdniowych ręcznych (paletowych). Jednakże zwraca się uwagę, że żaden z owych wspólnotowych użytkowników wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) nie przedstawił żadnych uwag dotyczących ustaleń przedstawionych w rozporządzeniu tymczasowym. Wobec braku dowodów na potwierdzenie tego argumentu, należy go odrzucić.
- (79) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące interesu użytkowników wspólnotowych przedstawione w motywach 115 i 116 rozporządzenia tymczasowego.

6. Wniosek w sprawie interesu Wspólnoty

- (80) Uwzględniając powyższą argumentację, niniejszym potwierdza się wnioski dotyczące interesu Wspólnoty przedstawione w motywach 117 do 119 rozporządzenia tymczasowego.

I. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom eliminujący szkodę

- (81) Wobec braku innych znaczących uwag, niniejszym potwierdza się metodologię zastosowaną do ustalenia poziomu eliminującego szkodę, przedstawioną w motywach 120 do 123 rozporządzenia tymczasowego.
- (82) Wykorzystując tę metodologię, dokonano obliczenia poziomu eliminującego szkodę w celu ustalenia poziomu środków, które mają być ostatecznie nałożone.

2. Forma i poziom cła

- (83) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy nałożyć ostateczne cło antidumpingowe w wysokości ustalonych marginesów dumpingu, ponieważ w przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem ustalono, że poziom likwidujący szkodę przewyższa marginesy dumpingu.
- (84) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki cła ostatecznego:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła
Ningbo Liftstar material Transport Equipment Factory	32,2 %
Ningbo Ruyi Joint Stock Co. Ltd	28,5 %
Ningbo Tailong Machinery Co. Ltd	39,9 %
Zhejiang Noblelift Equipment Joint Stock Co. Ltd	7,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	46,7 %

- (85) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń dokonanych w toku bieżącego dochodzenia. Dlatego są odzwierciedleniem sytuacji ustalonej w wyniku tego dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (w przeciwieństwie do stawek dla całego terytorium kraju, stosujących się do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju objętego postępowaniem i produkowanych przez te przedsiębiorstwa i w ten sposób przez konkretne, wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty, wytworzone przez każde inne przedsiębiorstwo, które nie zostało specjalnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia z nazwy i adresu, w tym także podmioty powiązane z wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawkom mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (86) Wszelkie wnioski o zastosowanie tych indywidualnych stawek ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw (np. w związku ze zmianą nazwy podmiotu lub założeniem nowego podmiotu produkcyjnego lub handlowego) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ załączając wszystkie istotne informacje, w szczególności dotyczące zmian w działalności przedsiębiorstwa, związanych z produkcją, sprzedażą krajową i wywozową mającą związek z np. taką zmianą nazwy lub podmiotów zajmujących się produkcją bądź sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie wówczas stosownie zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

3. Pobieranie cła tymczasowego

- (87) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody dla przemysłu wspólnotowego, uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem tymczasowym do wysokości cła ostatecznie nałożonego niniejszym rozporządzeniem. W przypadku gdy cło ostateczne jest wyższe od cła tymczasowego, należy ostatecznie pobrać jedynie kwotę zabezpieczoną do wysokości cła tymczasowego.

4. Zobowiązania

- (88) Po nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych, dwóch producentów eksportujących wyraziło gotowość złożenia oferty zobowiązania, zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego. Zbadana została możliwość zastosowania umownych środków naprawczych w formie zobowiązań cenowych. Jednakże zauważa się, że jeden z producentów eksportujących nie współdziałał w toku dochodzenia i w związku z nieprzyznaniem statutu gospodarki rynkowej lub traktowania indywidualnego (patrz: motyw 19 niniejszego rozporządzenia), ustalenie cen minimalnych nie było możliwe. Ponadto ustalono, że produkt objęty postępowaniem istnieje pod postacią setek rodzajów, które są regularnie ulepszane lub w inny sposób zmieniane. Dodatkowo, producenci eksportujący sprzedawali również, bądź bezpośrednio, bądź przez powiązanych importerów, inne produkty tym samym klientom. W tych okolicznościach, monitorowanie zobowiązań cenowych byłoby praktycznie niemożliwe. W konsekwencji stwierdzono, że w przypadku tego konkretnego dochodzenia, przyjęcie zobowiązań byłoby niepraktyczne i oferty musiały zostać odrzucone. Producenci eksportujący zostali o tym odpowiednio poinformowani i dano im sposobność przedstawienia uwag. Uwagi przedstawione przez nich nie wpłynęły na zmianę powyższego wniosku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, tj.: podwozi i mechanizmów hydraulicznych, objętych kodami CN ex 8427 90 00 oraz ex 8431 20 00 (kody TARIC 8427 90 00 10 oraz 8431 20 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruksela, Belgia.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, są następujące:

Chińska Republika Ludowa	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ningbo Liftstar Material Transport Equipment Factory, Zhouyi Village, Zhanqi Town, Yin Zhou District, Ningbo City, Zhejiang Province, 315144, ChRL	32,2	A600
Ningbo Ruyi Joint Stock Co. Ltd, 656 North Taoyuan Road, Ninghai, Zhejiang Province, 315600, ChRL	28,5	A601
Ningbo Tailong Machinery Co. Ltd, Economic Developing Zone, Ninghai, Ningbo City, Zhejiang Province, 315600, ChRL	39,9	A602
Zhejiang Noblelift Equipment Joint Stock Co. Ltd, 58, Jing Yi Road, Economy Development Zone, Changxin, Zhejiang Province, 313100, ChRL	7,6	A603
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	46,7	A999

3. Jeżeli nie zostało określone inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego na mocy rozporządzenia Komisji nr 128/2005 dotyczącego przywozu wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, objętych kodami CN ex 8427 90 00 oraz ex 8431 20 00 (kody TARIC 8427 90 00 10 oraz 8431 20 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostają ostatecznie pobrane na zasadach określonych poniżej. Kwoty zabezpieczone, które przewyższają ostateczne stawki cła antydumpingowego, są zwalniane. W przypadku gdy cło ostateczne jest wyższe od cła tymczasowego, ostatecznemu pobraniu podlegają jedynie kwoty zabezpieczone jako cła tymczasowe.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący